

فرج‌الله فرج‌اللهی

استثناهای مشروط در حجاب (۲)

در شماره گذشته با توجه به مسلم بودن و جوب پوشش و حجاب کامل برای بانوان، به یک مورد از استثناهای مشروط اشاره شد و اینک مورد دوم و سوم:

در استثنای اول همچنانکه تقدیم خوانندگان ارجمند گردید، از لحاظ مواضع، محدود به صورت و دستها (بدون زینت) و از لحاظ افراد، همه (نامحرمان) را شامل می‌شد. اما مورد دوم، یعنی موردهی که زنان می‌توانند حجاب خود را تا حدودی برگیرند و مقداری از زینت پنهان خود را آشکار سازند. قرآن مجید، در این آیه به ۱۲ مورد اشاره می‌کند آنجاکه بعد از جمله «و لا يَدِين زَيْنَهُنَّ الْأَ...»: «...آنها نباید زینت خود را آشکار سازند...»، می‌فرماید:

۱. **الْأَلْبَعَلَتْهُنَّ** مگر برای شوهران خود.

۲. **أَوْ أَبَائَهُنَّ** یا پدران خود.

۳. **أَوْ أَبَاءَ الْبَعَلَتْهُنَّ** یا پدران شوهرانشان.

۴. **أَوْ أَبْنَائَهُنَّ** یا پسرانشان.

۵. «أو أبناء بعولتهنّ»: يا پسران همسرانشان.
۶. «أو إخوانهنّ» يا برادرانشان.
۷. «أو بنى إخوانهنّ» يا پسران برادرانشان.
۸. «أو بنى أخواتهنّ» يا پسران خواهرانشان.
۹. «أو نسائهمنّ» يا زنان همکیشان خود.
۱۰. «أو ما ملكت أيمانهنّ» يا بردگان (کنیزانشان).
۱۱. «أو التابعين غير أولى الإربة من الرجال» يا پیروان و طفیلیانی که تمایلی به زن ندارند (افراد سفیه و ابله که میل جنسی در آنها وجود ندارد).
۱۲. «أو الطفل الذين لم يظروا على عورات النساء» يا کودکانی که از امور جنسی آگاه نیستند.

نکته‌ها

۱. از جمله «نسائهنّ» استفاده می‌شود که تنها در برابر زنان مسلمان می‌توانند حجاب برگیرند نه در برابر زنان غیر مسلمان زیرا زنان یهودی و نصرانی (آنچنانکه از احادیث برمی‌آید)، آن‌چه از زنان مسلمان دیده‌اند، برای همسران خود توصیف می‌کنند. (البته برای زنان مسلمان نیز لازم است برای شوهران خود در باره دیگر زنان چه از لحاظ قیافه و اندام؛ و چه از لحاظ زینت و سایر صفاتی که موجب فساد شود، توصیف نکنند). چنانکه امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«لا ينبغي للمرأة أن تكشف بين يدي اليهودية و النصارى فأنهن يصفن ذلك لأزواجهن»: (سزاوار زن مسلمان نیست که در برابر زن یهودی یا نصرانی برهنه شود

زیرا که آنها آنچه را دیده‌اند، برای شوهرانشان توصیف می‌کنند»^(۱)

۲. گرچه ظاهر جمله «أو ما ملكت أيمانهن» معنی گسترهای دارد که پیش غلام هم می‌تواند حجاب خود را زمین بگذارد، ولی از بعضی از روایات استفاده می‌شود که منظور آیه کنیزان است هرچند مسلمان هم نباشد و غلام را شامل نمی‌شود چنانکه امیر المؤمنان علی علیه السلام می‌فرماید: «لا ينظر العبد إلى شعر سیده»: «غلام نباید به موی سرزنه که مولای اوست، نگاه کند»^(۲).

۳. در معنی أولی الإربة مفسران، گفتگوی زیادی دارند که از جمله به پیرمردانی که خواجه و ختنی و همانند زنان از کار افتاده هستند، معنا کرده‌اند ولی طبق احادیث و نظر خیلی از مفسران، به مردانی گفته می‌شود که ابله هستند و هیچ احساس جنسی ندارند و معمولاً از آنها در کارهای ساده و خدمتکاری استفاده می‌شود و تعبیر به التابعین هم این مطلب را تقویت می‌کند^(۳).

همچنین امام باقر علیه السلام در پاسخ سوالی که در این مورد شده می‌فرماید:

«الأحْمَقُ الَّذِي لَا يَأْتِي النِّسَاءَ»: «منظور ابلهی است که از امور جنسی زنان آگاه نیستند». و از امام صادق علیه السلام نیز شبیه این عبارت آمده است^(۴).

۴. مورد آخر یعنی دوازدهمین بند (أو الطَّفْل..)، مشخص است که منظور کودکانی هستند که نه توانائی جنسی دارند و نه آگاهی جنسی. پس بنابراین اگر به سنی برسند که این آگاهی و توانائی در آنها بیدار شود، بانوان مسلمان باید در برابر آنها نیز رعایت حجاب را بنمایند و فکر نکنند این کودک دیروز است، بلکه کودک دیروز، امروز مرد شده است. چراکه وقتی حس جنسی (حتی در بچه ممیز) بیدار

۱. نور الثقلین، ج ۳، ص ۵۹۳ - وسائل الشیعه، ج ۲۰، ص ۱۸۴، ابواب مقدمات نکاح، باب ۹۸، ح ۱، چاپ آل البيت.

۲. همان، ص ۲۲۵، ح ۸.

۴. وسائل، همان، باب ۱۱۱، ح ۱ و ۲.

۳. تفسیر نمونه، ج ۱۴، ذیل آیه.

شد، مانند سایر مردان، نامحرم خواهند بود. و طبق آیه شریفه، حفظ حجاب لازم و واجب است.

اگر رعایت پاره‌ای از مصالح اجتماعی، زن و مرد را مقید به روش خاصی در معاشرت نماید و دستور دهد که انسان طوری رفتار نماید یا راه برود که آرامش دیگران را ببرهم نزند، در واقع در جهت حفظ حیثیت و شرافت جامعه بخصوص زنان است

۵. همچنین نکته‌ای که در اینجا به نظر می‌رسد این است که چرا خداوند متعال دائم و عمو را جزو محارم دوازده‌گانه در آیه به حساب نیاورده است، در صورتی که مسلمًاً محرم هستند.

شاید به خاطر این است که کلام خدا در نهایت فصاحت و بلاغت است در اینجا هم به خاطر اینکه از پسر برادر و پسر خواهر اسم برده نشان‌دهنده این است که عمه و خاله انسان به او محرم هستند پس عمو و دائم یک زن به طریق اولی بر او محرم هستند. به عبارت دیگر: محرومیت دو جانبی است یعنی در صورتی که پسران برادر و خواهر محرم شدند، محرومیت عمو و دائم مسلم است^(۱).

۶. و همچنین خداوند متعال در این آیه نسبت به محرومیت داماد به مادر زن و عروس نسبت به پدر شوهر اسمی به میان نیاورده است زیرا به محض جاری شدن صیغه عقد، داماد به مادر زن و عروس به پدر شوهر محرم می‌شوند^(۲) و همانند پسر و دختر انسان می‌باشند و به فرزندان نیز در آیه تصریح شده است دیگر نیازی نیست که قرآن اسم از داماد و عروس هم بیاورد. علاوه بر اینکه خداوند متعال در

۲. رسائل عملیة مراجع تقلید.

۱. تفسیر نمونه، با تلخیص مختصر.

این زمینه در آیه دیگر با تعبیر «..بنات الأخ و بنات الأخت...»، محرمیت عموم دائی را بیان فرموده است. و با تعبیر «...و أمهات نسائكم....» محرمیت داماد، و با تعبیر «..و حَلَالُهُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ...»، محرمیت عروس را بیان می‌فرماید. جالب اینکه قرآن مجید خیلی واضح و در اوج فصاحت و بلاغت به محرمیت همسران پسران صلبی انسان تصریح می‌کند تا پسرخوانده‌ها استشنا شوند چنانکه از جمله «من أصلابكم» استفاده می‌شود که همسران پسرانی که از صلب خود انسان به دنیا آمده باشند، محرم هستند نه پسرخوانده‌ها. و اینک آیه‌ای که در رابطه با محرمیت افراد، مردان را مورد خطاب قرار می‌دهد تقدیم خوانندگان محترم می‌شود چرا که در آیه ۳۱ سوره نور زنان مورد خطاب آیه بود. اما در این آیه مردان مورد خطاب قرآن می‌باشد. چنانکه می‌فرماید:

«حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتِ الْأَخِ وَبَنَاتِ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتِكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَاتِكُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتِ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِيْكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَالُهُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ...»^(۱).

«حرام شده است بر شما، مادرانتان، و دخترانتان، و خواهرانتان، و عمه‌ها، و خاله‌ها، و دختران برادر، و دختران خواهر شما، و مادرانی که شما را شیر داده‌اند، و خواهران رضاعی شما، و مادران همسرانانتان، و دختران همسرانانتان که در دامان شما پرورش یافته‌اند از همسرانی که با آنها آمیزش جنسی داشته‌اید سو چنانچه با آنها آمیزش جنسی نداشته‌اید (دختران آنها)

۱. سوره نساء: ۲۳.

برای شما مانع ندارد - و (همچنین) همسرهای پسرانستان که از نسل شما مستند (نه پسرخوانده‌ها)».

سومین استثنا

اما سومین و آخرین استثنائی که خداوند متعال تا حدودی رخصت برگیری قسمتی از حجاب را داده، درباره زنان پیر و از کارافتاده‌ای است که در آیه ۶ سوره نور می‌فرماید:

**وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلِيسَ عَلَيْهِنَّ
جُنَاحٌ أَنْ يَضْعَنْ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ:**

«وزنان از کارافتاده‌ای که امید به ازدواج ندارند گناهی بر آنها نیست که لباسهای (روشنی) خود را بر زمین بگذارند به شرط اینکه در برابر مردم خود آرائی نکنند و اگر خود را پوشانند، برای آنها بهتر است...».

البته ممکن است بعضی از زنهای از کارافتاده میل به ازدواج داشته باشند، ولی کسی به ازدواج با آنها رغبت نشان نمی‌دهد. (به قول تفسیر نمونه): هرچند ممکن است به طور نادر چنین زنانی اقدام به ازدواج بنمایند.

اگر در استثناء اوّل اختلاف زیاد است، ولی در اصل استثنای سوم اختلافی نیست، تنها اختلافی که هست در خصوصیات آن است که آیا فقط چادر را می‌تواند زمین بگذارد یا روسربندی یا لباسهای دیگر را ...

آنچنانکه از دسته‌بندی روایات استفاده می‌کنیم، این است که چادر و روسربندی، مورد اتفاق است نه سایر لباسها چنانکه محمد بن یعقوب از امام صادق علیه السلام درباره «آن یضعن ثیابهن» سؤال می‌کند، امام می‌فرماید:

«....الخمار و الجلباب. قلت: بین یدی من کان؟ فقال: بین یدی من کان غیر متبرّجةٌ بزينةٍ فإن لم تفعل، فهو خيرٌ لها»: «...چادر و روسری، راوی می‌گوید از امام پرسیدم: در برابر هر کس که باشد؟ فرمود: در برابر هر کس که باشد، اما خودآرائی و زینت نکند»^(۱).

نتیجه اینکه اگر خداوند متعال برای بانوان در مواردی اجازه برگیری قسمتی از حجاب و یا آشکار کردن زینت و اندام خود داده، به خاطر روبه رو نشدن با مشکلات و مشقتها و اجتناب ناپذیری آن است. و الاصل اولیه پوشاندن اندام و آشکار نکردن زینتها است.

و اگر رعایت پاره‌ای از مصالح اجتماعی، زن و مرد را مقید به روش خاصی در معاشرت نماید و دستور دهد که انسان طوری رفتار نماید یا راه برود که آرامش دیگران را برهمنزند، در واقع در جهت حفظ حیثیت و شرافت جامعه بخصوص زنان است چنانکه خداوند متعال در ادامة آیه ۳۱ سوره نور می‌فرماید: «..ذلك أَزْكِنِي لَهُم...». برخلاف کسانی که تصور می‌کنند حجاب موجب سلب آزادی است، برگی یا زندانی کردن آنان است. چنانکه راسل مسئله حجاب و پوشش را یک «تابو»^(۲) می‌داند و در کتاب «در تربیت» از جمله چیزهایی که «اخلاق بی منطق» و به اصطلاح «اخلاق تابو» می‌شمارد، همین مسئله پوشانیدن..... است که می‌گوید: «چرا پدران و مادران ... خود را از فرزندان می‌پوشانند!!!»^(۳).

۱. وسائل الشیعه، همان، باب ۱۱۰، ح ۲. ۲. تحریر بی منطق.
۳. به نقل مرحوم شهید مطهری، مسئله حجاب، ص ۱۲۵.